

Čekání

Věra Martinová

Plnej stůl, plnej džbán
v očích sůl smutnejch rán
práznej kout pro můj klín
prázdné dvě sklenky
co čekají na vůni vín.

Slyším čas kolem jít
každej z nás musí chtít
jak ten pár motýlů
co slepě jak za láskou
za světlem v noci sem vlít.

Když se dovím
kde hledat tě mám
tak nezaváhám víc
a hned tě dám
přinést sem k nám
tím párem motýlů.
Pak vína zář
by mi zbarvila tvář
svým nachem ze sklenic
a to, co mám na srdci,
mohla bych konečně říct.

Jako vrah - lampy žár
změnil v prach křídel pár
slyším čas kolem jít
marný je čekání
nestačí pouze jen chtít .

Když se dovím
kde hledat tě mám
tak nezaváhám víc
a hned tě dám
přinést sem k nám
tím párem motýlů.
Pak vína zář
by mi zbarvila tvář
svým nachem ze sklenic
a to, co mám na srdci,
mohla bych konečně říct.